

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Решетняка Ігоря Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини дев'ятнадцятої статті 31 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
22 липня 2025 року
№ 68-3(II)/2025

Справа № 3-69/2025(139/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайського Олега Олексійовича – головуєчого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Різника Сергія Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Решетняка Ігоря Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини дев'ятнадцятої статті 31 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Решетняк І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 24, частині першій статті 55, пункту 3 частини першої статті 85, окремому припису пункту 14 частини першої статті 92, пункту 1 частини другої статті 129

Конституції України (конституційність) частину дев'ятнадцяту статті 31 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якою „особливості розподілу судових справ встановлюються Положенням про Єдину судову інформаційно-комунікаційну систему та/або положеннями, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів)“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Решетняк І.В. обіймає посаду судді Артемівського міськрайонного суду Донецької області з 24 квітня 2012 року.

У жовтні 2022 року Голова Верховного Суду, ураховуючи те, що під час воєнного стану Артемівський міськрайонний суд Донецької області не може здійснювати правосуддя, змінив територіальну підсудність судових справ та відрядив суддів цього суду до Дружківського міського суду Донецької області. Всупереч указаному рішенню суддя Решетняк І.В. не прибув до Дружківського міського суду Донецької області для здійснення правосуддя. У зв'язку із цим Головне управління з протидії системним загрозам управлінню державою Департаменту захисту національної державності Служби безпеки України в січні 2024 року звернулося до Вищої ради правосуддя з дисциплінарною скаргою стосовно Решетняка І.В.

Друга Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя розглянула вказану дисциплінарну скаргу та рішенням від 10 квітня 2024 року № 1068/2дп/15-24, залишеним без змін рішенням Вищої ради правосуддя від 25 червня 2024 року № 1948/0/15-24 (далі – Рішення), притягнула суддю Артемівського міськрайонного суду Донецької області Решетняка І.В., відрядженого до Дружківського міського суду Донецької області, до дисциплінарної відповідальності та застосувала до нього „дисциплінарне стягнення у виді подання про звільнення судді з посади“.

Решетняк І.В. оскаржив Рішення до Верховного Суду. Велика Палата Верховного Суду постановою від 3 жовтня 2024 року скаргу Решетняка І.В. залишила без задоволення, а Рішення – без змін.

Решетняк І.В. 30 жовтня 2024 року звернувся до Верховного Суду із заявою про перегляд за нововиявленими обставинами постанови Великої Палати Верховного Суду від 3 жовтня 2024 року.

Велика Палата Верховного Суду ухвалою від 16 січня 2025 року відмовила у задоволенні заяви Решетняка І.В. про перегляд за нововиявленими обставинами постанови Великої Палати Верховного Суду від 3 жовтня 2024 року, зазначивши, що „названі Решетняком І.В. обставини, які, на його думку, свідчать про неповноважність складу Великої Палати при розгляді його скарги на рішення ВРП, не відповідають ознакам нововиявлених, не є істотними в цій справі, тобто їх урахування судом не мало б наслідком прийняття іншого судового рішення, ніж те, що було прийняте“; „конкретний зміст заяви Решетняка І.В. в зіставленні з точним розумінням положень пункту 1 частини другої статті 361 та статті 364 КАС України свідчить про незгоду з прийнятим рішенням та бажання переглянути його в запропонований заявником спосіб“.

1.2. Решетняк І.В. твердить, що „особливості розподілу судових справ, які впливають на визначення складу суду, повинні встановлюватися виключно законами України, а ні підзаконними нормативними актами, яким є передбачене в частині 19 статті 31 Кодексу <...> Положення про Єдину судову інформаційно-комунікаційну систему та/або положення, що визначають порядок функціонування її окремих підсистем (модулів)“.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, „законодавча норма частини 19 статті 31 Кодексу <...> не відповідає за суб'єктом затвердження конституційній нормі пункту 3 частини 1 статті 85 <...> Конституції України <...> яка відносить до повноважень Верховної Ради України прийняття законів, та за змістом конституційній нормі пункту 14 частини 1 статті 92 <...>

Конституції України <...> що визначає в якості регулятора сфери судочинства як кола суспільних відносин виключно закони України, суперечить частині 2 статті 8 <...> Конституції України <...> за якою Конституція України має найвищу юридичну силу; закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй“.

Автор клопотання зазначає, що застосування частини дев'ятнадцятої статті 31 Кодексу «для визначення складу суддів Великої Палати Верховного Суду, призначених розглядати скарги на рішення Вищої ради правосуддя, ухвалених за результатами розгляду скарг на рішення її Дисциплінарних палат про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів, обумовлює дискримінаційний характер правосуддя по відношенню до <...> суддів, які притягаються до дисциплінарної відповідальності <...> оскільки не забезпечує розгляд їх скарг на згадані рішення Вищої ради правосуддя правосуб'єктним судом за ознакою „формування суду згідно із законом“, позбавляє права на судовий захист належним судом на відміну від інших осіб, які звертаються за захистом своїх прав, свобод і законних інтересів до адміністративного суду з належною правосуб'єктністю, пов'язаного з його формуванням на підставі Закону». На думку Решетняка І.В., „така дискримінація порушує конституційне право заявника <...> мати рівні конституційні права і свободи та бути рівним перед законом, яке передбачено частиною 1 статті 24 <...> Конституції України <...> суперечить основній засаді судочинства у вигляді рівності усіх учасників судового процесу перед законом і судом, що передбачена пунктом 1 частини 2 статті 129 <...> Конституції України <...> та принципу верховенства права“.

Обґрунтовуючи свої твердження, суб'єкт права на конституційну скаргу посиляється на приписи Конституції України, Кодексу та законів України, Положення про порядок функціонування окремих підсистем (модулів) Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи, затверджене рішенням Вищої ради правосуддя від 17 серпня 2021 року № 1845/0/15-21 зі змінами, а також на судові рішення у своїй справі, копії яких долучено до конституційної скарги.

Решетняк І.В. також висловив клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Решетняк І.В. 15 квітня 2025 року вперше звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину дев'ятнадцяту статті 31 Кодексу, однак через недотримання вимог Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційну скаргу 16 квітня 2025 року повернуто на підставі частини третьої статті 57 названого закону.

Автор клопотання 28 квітня 2025 року вдруге звернувся до Конституційного Суду України з конституційною скаргою, однак пропустив строк її подання.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України з огляду на доводи, наведені суб'єктом права на конституційну скаргу, вважає за можливе поновити строк подання конституційної скарги.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56).

У конституційній скарзі міститься клопотання перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину дев'ятнадцяту статті 31 Кодексу, однак ці приписи Кодексу не застосовано в остаточному судовому рішенні у справі Решетняка І.В. – ухвалі Великої Палати Верховного Суду від 16 січня 2025 року, а отже, вони не можуть бути предметом перевірки на відповідність Основному Закону України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Решетняка Ігоря Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини дев'ятнадцятої статті 31

Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**